

Иван Вазов

Казват, че небето ясно...

Казват, че небето ясно,
слънце, пролет и цветя
вливали в сърцето страстно
балсама на радостта.

Но аз бягам от светлика,
красотата мразя аз,
всичко, що: люби! ми вика,
плаши ме със своя глас!

Язвата ми кат жарава
във сърцето ми пламти,
времето я съжалява
и пространството люти.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Надежда Владимирова, Мартин Митов, Словото; Емигиол Османова,
Пловдивски университет, септември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5154>]